

- Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Grani_2015_8_3.

2. Закон України Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб від 20.10.2014 №№ 1706-VII: Верховна Рада України [Електронний ресурс]: [Веб-портал]. – Електронні дані. – Київ : Верховна Рада України, 1994-2017. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/card/1706-18>, вільний.

3. Рекомендації міжнародної науково-практичної конференції "Внутрішньо переміщені особи в Україні: реалії та можливості" // Український соціум. - 2015. - № 1. - С. 175-181. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Usoc_2015_1_17.

4. Тищенко Н. І. Внутрішньо переміщені особи в Україні як проблема сьогодення / Н. І. Тищенко, Б. Ю. Піроцький // Молодий вчений. - 2014. - № 10(13)(2). - С. 124-126 . - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2014_10\(13\)\(2\)_31](http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2014_10(13)(2)_31).

Чепеляк Карина Валеріївна,
курсант

Науковий керівник –
д.ю.н., доц. **Бонияк В.О.,**
доцент кафедри теорії
та історії держави і права

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЖІНКИ- ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ

Державна політика України, як і багатьох інших демократичних країн світу, спрямована на забезпечення прав і свобод людини, включно, й на створення ефективної системи реалізації конституційно-правового статусу жінок-військовослужбовців, забезпечення їх конституційних прав і свобод та посилення соціального захисту .

На сучасному етапі розвитку юридичної науки простежується тенденція до поширення гендерних досліджень, серед яких на окрему увагу заслуговує питання особливостей правового статусу жінки-військовослужбовця. Погоджуємось, що він є дещо особливим, а тому важливо, щоб було забезпечено реалізацію та захист її прав і свобод в умовах військової служби та недопущення їх незаконного обмеження [1,с.175].

Метою підготовки цих тезевизначення особливостей правового статусу жінки-військовослужбовця в Україні.

Дана тема є досить актуальною навіть з огляду на цифрові показники. Сьогодні майже 10 % особового складу Збройних Сил України (далі ЗСУ) – жінки, а найчисельніша категорія жінок –військовослужбовців служби за контрактом – становлять близько 40% від загальної кількості жінок-військовослужбовців[2,с.117].

За словами першого заступника голови Верховної Ради І.В.Геращенко,

кількість жінок-військовослужбовців становить 20 123 особи і лише 2 553 із них належать до офіцерського складу.

Насамперед слід зазначити, що жінка-військовослужбовець, як і будь-який громадянин України, наділена всіма конституційними правами та обов'язками. Водночас слід акцентувати увагу і на деяких особливостях її правового статусу:

- обмеженість доступу до військової освіти і більшості військових посад; жінка досить часто не може обійняти посади військового перекладача, фотографа та ін.;

- не поодинокі випадки, коли у тих, хто офіційно оформився на службу в ЗСУ, спеціальність за документами не співпадає з фактичним видом діяльності;

- далеко не всім із жінок вдається отримати офіційне оформлення та юридичний статус учасниці бойових дій;

- мають місце також обмеження, які стосуються заборони жінкам організації страйків та участі в їх проведенні; вільного вибору місця проживання та права вільно залишати територію України;

- жінки, які мають фах, споріднений з відповідною військово-обліковою спеціальністю, визначеною в переліку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, та придатні до проходження військової служби за станом здоров'я та віком приймаються на військову службу за контрактом лише для заміщення вакантних військових посад [1, с. 178].

Водночас останнім часом, зважаючи на численні звернення громадян стосовно можливості збільшення переліку посад для їх комплектування жінками, Міністерством оборони України опрацьовується питання розширення переліку військово-облікових спеціальностей і штатних посад, на які можуть призначатися військовослужбовці-жінки. Наразі це стосується питання щодо внесення змін до наказу Міністерства оборони України від 27.05.2014 № 337 "Про затвердження тимчасових переліків військово-облікових спеціальностей і штатних посад рядового, сержантського і старшинського складу та військовослужбовців-жінок і тарифних переліків посад вищезазначених військовослужбовців"[3].

Існує ще ряд невирішених проблем і у сфері законодавства, а саме те, що проходження служби жінками регулюється не тільки положеннями військового законодавства, а й іншими галузями права.

Нині, враховуючи тенденцію до зростання чисельності офіцерів-жінок у лавах ЗСУ, необхідно вжити комплексних заходів щодо вирішення питань проходження служби жінками-військовослужбовцями, що має в подальшому надати їм можливість активно розвивати свою військову кар'єру та більш ефективно використовувати власний потенціал. Необхідною є конкретизація або доповнення вже існуючих норм законодавства з цього питання або ж, як варіант, урегулювання таких відносин за допомогою прийняття принаймні єдиного законодавчого акта, що регламентував би особливості правових від-

носин за участю жінок-військовослужбовців. На нашу думку, саме такий варіант надасть їм можливість повною мірою реалізувати свій потенціал професійній діяльності, враховуючи всі фізіологічні особливості.

Бібліографічні посилання:

1. Савченко Ю.С. Деякі особливості правового статусу військовослужбовців жіноку Збройних Сил України // Юридична наука 2011. – № 6. – С. 175-181.

2. Клименко Н.Г. Роль і місце жінки-військовослужбовця в Україні // Економіка та держава. – 2014. – № 5. – С. 116-119.

3. Про затвердження тимчасових переліків військово-облікових спеціальностей і штатних посад рядового, сержантського і старшинського складу та військовослужбовців-жінок і тарифних переліків посад вищезазначених військовослужбовців: Наказ Міністерства оборони України від 27.05.2014 № 337. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0600-14>.

Шевцова Д.І., курсант

Науковий керівник –
к.ю.н., доц. **Сердюк Л.М.,**
доцент кафедри теорії
та історії держави і права

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ВТІЛЕННЯ ПРИНЦИПУ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В ТРУДОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку суспільства в нашій демократичній державі Основним Законом України гарантується рівність прав жінок і чоловіків. Особливу увагу хочеться приділити закріпленому в Конституції України економічному праву на працю.

Відповідно до норм чинного законодавства жінка має можливість поєднувати працю з материнством. Немає ніяких перепон щодо отримання належної освіти, будівництва професійної кар'єри або свого власного бізнесу для жінок. Вони мають всі права для того щоб координувати свою діяльність за власними бажаннями та переконаннями.

У ч. 3 ст. 24 Конституції України та ст. 2¹ Кодексу законів про працю України закріплено, що всім громадянам надається рівність в трудових правах і немає бути привілеїв від політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками. Якщо розглядати саме рівність прав жінок і чоловіків, то це забезпечується наданням їм однакових можливостей у здобутті освіти та професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці та здоров'я жінок, встановленням